

Nihat MALKOÇ
Serbest Vezin Şiir Yarışması ikinci Mansiyon
Rumuz: Bengisu

tükeniş temrinleri

*“kendi bahçesinde dal olamayanın biri
girmiş bahçeme ağaçlık taslıyor”*

özdemir asaf

demleniyor acılarımız aheste
buz gibi silahların gölgesinde
adalet, kanadı kırık bir güvercin
mavi göklere küskün, öyle biçare

kimsesiz yetimler ve öksüzler...
yasını tutuyor tepetaklak olan terazinin
dinamitlenmiş mülkün temeli
elbet bir bahar etmez, iki zemheri...

reddi miras ediyor hoyrat mirasçı
düne dair ne varsa eskimiş çoktan
karanfillerin kanı çekilmiş damarından
küheylanlar zincirlere mahkum

korlanmış zulmün kanlı ateşi
yaktıkça doymuyor bir türlü
yarınlara küsmüş körpe bir çocuk...
tırnaklarını yiyor can sıkıntısından

adalet nehri çekilmiş yatağından
bir bedene doldurulmuş bütün canlar
yüzü tırmalanmış çukur aynaların
nerde o eski başına buyruk heyecanlar?

hacı beктаş'ın gül dergâhında...
karanlığın titreyen kalbinde hüznün
yıldız tozu savruluyor göklerden
zifiri gecenin nabzı atıyor beyhude

direnışin direncini kırmak mı gaye?
nerde alınlardan süzölen alın teri?
kim çaldı dudaklarımızdan tebessümü?
aynaların sırrı körpe bir kum tanesinde mi?

siyah beyaz üçüncü sayfa haberinde
intiharı duyuruluyor savruk adaletin
bir baldıran zehridir damarlarda dolaşan
salâsını okuyorlar melânetin

dağdan indirilmiş dağı delen ferhat
hep böyle sıkılı mı kalacak yumrukları?

söyle, niçin gecikti bahar yağmurları?
çöller Mecnun'a kan kusuyor şimdi

vakarın kanı sımsıcak akar toprağa...
...bir kırsağın ateş saçan toynaklarından
bir saksıda kurur körpe umutlar
insan kere insan kaç hayal kırıklığı eder?

bir meczup elma ağacından...
...erik toplamanın derdinde
sevgi çekilmiş kalın lügatlerden
acının tahtı som altından

kanlı bir coğrafyada her şey...
(z)amansız bir kıyametin habercisi
teselliler teselliye muhtaç...
...bir kerbelâ mahşerinde şimdi

kanunlar kanuncudan yana heyhat!
adalet firarda, hukuk müebbet...
her şey haraç mezat, öyle pazarlıklı
dökülmüş iradenin kalın diş(li)leri

her gece keskin bir satır...
...iniyor tozpembe rüyalarımıza
ne vermeyiz şimdi soluklanmak için...
...bir zeytin ağacının ılık gölgesinde

bir bağbozumunun arifesinde...
... bir damla yaş süzülür masmavi gözlerden
cemaziyelevvel ayının ahirinde...
...büyük tövbelere gebedir zaman

esrik bir uykuda şuh bir kahkahanın...
üzerinden geçiyor buldozerler
denizler derelere akmakta şimdi
at arabasını devirmiş atlı karınca

geceyi yudumlayan afacan bir çocuk...
uzun eşek oynuyor miş'li geçmiş zamanın sırtında
türkülerin tadı yok şimdi eski gramofonda
her şey bir varmış bir yokmuş kıvamında

bahar çekiliyor mevsimlerden
dişleri sökülmüş adaleti sobeliyor...
...körebe oynayan haylaz bir sabi
buz gibi bir duruşma salonunda

adını koymalı bu garip haletin...
acının dayanılmaz özgül ağırlığında
yarası kanıyor kadim adaletin
şuh kahkahalar mezarlığında...